

Lys. 1,15-17

15 μετὰ δὲ ταῦτα ὧς ἄνδρες χρόνου μεταξὺ διαγενομένου καὶ ἐμοῦ πολὺ ἀπολελειμμένου τῶν ἐμαντοῦ κακῶν προσέρχεται μοί τις πρεσβύτες ἄνθρωπος ὑπὸ γυναικὸς ὑποπεμφθεῖσα ἣν ἐκεῖνος ἐμοίχευεν ὥς ἐγὼ ὕστερον ἤκουον αὕτη δὲ ὀργιζομένη καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζουσα ὅτι οὐκέτι ὁμοίως ἐφοῖτα παρ' αὐτὴν ἐφύλαττεν ἕως ἐξηῦρεν ὃ τι εἴη τὸ αἴτιον 16 προσελθοῦσα οὖν μοι ἐγγὺς ἢ ἄνθρωπος τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηροῦσα Εὐφίλητε ἔφη μηδεμιᾶ πολυπραγμοσύνη προσεληλυθέναι με νόμιζε πρὸς σέ ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ βρίζων εἰς σέ καὶ τὴν σὴν γυναῖκα ἐχθρὸς ὢν ἡμῖν τυγχάνει ἐὰν οὖν λάβῃς τὴν θεραπείαν τὴν εἰς ἀγορὰν βαδίζουσιν καὶ διακονοῦσιν ὑμῖν καὶ βασανίσης ἅπαντα πεύσῃ ἔστι δ' ἔφη Ἐρατοσθένης Ὁῆθεν ὁ ταῦτα πράττων ὃς οὐ μόνον τὴν σὴν γυναῖκα διέφθορεν ἀλλὰ καὶ ἄλλας πολλὰς ταύτην γὰρ {τὴν} τέχνην ἔχει 17 ταῦτα εἰποῦσα ὧς ἄνδρες ἐκεῖνη μὲν ἀπηλλάγη ἐγὼ δ' εὐθέως ἐταραττόμην καὶ πάντα μου εἰς τὴν γνώμην εἰσῆει καὶ μεστὸς ἦν ὑποψίας ἐνθυμούμενος μὲν ὥς ἀπεκλήσθην ἐν τῷ δωματίῳ ἀναμνησκόμενος δὲ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐνόφει ἡ μέταυλος θύρα καὶ ἡ αὐλεις ὁ οὐδέποτε ἐγένετο ἔδοξε τέ μοι ἡ γυνὴ ἐψυμυθισθαι ταῦτά μου πάντα εἰς τὴν γνώμην εἰσῆει καὶ μεστὸς ἦν ὑποψίας

| 2 ὑποπεμφθεῖσα X¹ : ἐπιπεμφθεῖσα η | 3 παρ' αὐτὴν P⁵X⁸ : παρ' αὐτῇ HToX¹ παρ' αὐτῆς P¹ | ἐξηῦρεν Herwerden : ἐξεῦρεν codd. | 4 ἢ ἄνθρωπος del. Halbertsma | 5 κατὰ τὴν γυναῖκα Damsté | 8 τὴν del. Bekker | ταῦτα μὲν H | καὶ πάντα μου ... ὑποψίας del. Dobree | 9 ἦν] ἢ Hude (et passim) | ἀπεκλήσθην Cobet : ἀπεκλείσθην codd. |

[15] Dopo questi fatti, signori della corte, mentre intanto il tempo passava ed io ero completamente ignaro delle mie sciagure, mi si presentò una vecchia schiava, inviata segretamente da una donna con la quale quello aveva una relazione, come venni a sapere in seguito. Quella, adirata e convinta di avere subito un torto, poiché lui non la frequentava più come prima, lo aveva fatto seguire, fino a che si scoprisse quale fosse il motivo. Ora, avvicinatasi a me, la vecchia, che teneva sott'occhio casa mia da vicino, disse: «Eufileto, non pensare che io sia venuta da te per invadenza; infatti l'uomo che oltraggia te e tua moglie si trova ad essere anche nostro nemico. Ora, qualora tu prenda la schiava, quella che va al mercato e vi serve, e la metta alle strette, verrai a sapere tutto. È Eratostene di Oe» disse «quello che si comporta così, lui che non ha rovinato solo tua moglie, ma anche molte altre, perché ha questa come abilità». Detto questo, signori, quella se ne andò e io di colpo ero turbato, e mi veniva in mente ogni cosa ed ero pieno di sospetti, considerando che ero stato chiuso a chiave in camera e richiamando alla mente il fatto che quella notte avevano cingolato la porta del cortile e quella della strada – cosa che non era mai successa – e che mi era sembrato che mia moglie si fosse truccata. Tutte queste cose mi venivano in mente ed ero pieno di sospetti.

Eur. Rh. 853-856

Hv. [...] τίς δ' ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ' εὐφρόνην
Ῥήσου μολὼν ἐξηῦρεν, εἰ μή τις θεῶν
ἔφραζε τοῖς κτανούσιν; οὐδ' ἀφιγμένον
τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾷ τάδε.

Thuc. VI,87,3

καὶ ὑμεῖς μὴ τῷ ὥς δικασταὶ γενόμενοι τῶν ἡμῖν ποιουμένων μὴ τῷ ὥς σωφρονισταί, ὁ χαλεπὸν ἤδη, ἀποτρέπειν πειρᾶσθε, καθ' ὅσον δέ τι ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης καὶ τρόπου τὸ αὐτὸ ξυμφέρει, τοῦτω ἀπολαβόντες χρήσασθε, καὶ νομίσατε μὴ πάντας ἐν ἴσῳ βλάπτειν αὐτά, πολὺ δὲ πλείους τῶν Ἑλλήνων καὶ ὠφελεῖν.

Plut. De Cur. 515d

οἷον εὐθὺς ἢ πολυπραγμοσύνη φιλομάθειά τις ἐστὶν ἀλλοτρίων κακῶν, οὔτε φθόνου δοκοῦσα καθαρεύειν νόσος οὔτε κακοηθείας.

Soph. OC 765-771

OI. [...] πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
ἀλλ' ἠνίκ' ἤδη μεστὸς ἦ θυμούμενος,
καὶ τοὺν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ,
τότ' ἐξέώθεις κάζεβαλλες [...]

Ar. Pl. 695 Ka. ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαυόμην.

Aeschin. 2,106,5

Ἦν δ' οὖν παρ' αὐτοῦ τοιαυτὰ λεγόμενα• «ἄνθρωπος οὐτοσὶ ταραχῆς καὶ τόλμης ἐστὶ μεστός• ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μαλακὸς εἶναι καὶ τὰ δεινὰ πόρρωθεν δεδιέναι [...]»

Plat. Phaedr. 251d

ὅταν δὲ χωρὶς γένηται καὶ αὐχμήσῃ, τὰ τῶν διεξόδων στόματα ἢ τὸ πτερὸν ὀρμᾶ, συναυαίνόμενα μύσαντα ἀποκλῆει τὴν βλάστην τοῦ περοῦ, ἢ δ' ἐντὸς μετὰ τοῦ ἱμέρου ἀποκεκλημένη, πηδῶσα οἶον τὰ σφύζοντα, τῇ διεξόδῳ ἐγχρίει ἐκάστη τῇ καθ' αὐτήν, ὥστε πᾶσα κεντουμένη κύκλω ἢ ψυχὴ οἰστρᾷ καὶ ὀδυνᾶται, μνήμην δ' αὖ ἔχουσα τοῦ καλοῦ γέγηθεν.

Ar. V. 601s.

ΦΙ. [...] σκέψαι μ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἶων ἀποκλήεις καὶ κατερύκεις,
ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες καὶ ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.

Thuc. II,76,2

οἱ δὲ ταύτῃ ἀποκληρόμενοι τοῦτο μὲν ἐπέσχον, ὑπόνομον δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὀρύξαντες καὶ ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα ὑφείλκον αὐθις παρὰ σφᾶς τὸν χοῦν

Hdt. VII,129,1

τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς πρὸς τὴν ἡῶ ἔχοντα τό τε Πήλιον ὄρος καὶ ἡ Ὑσσα ἀποκληίει συμμίσγοντα τὰς ὑπαρείας ἀλλήλοισι...

Plut. Quaes. Conv. 645e

«θαυμάζω δὲ καὶ Ἑράτωνα τουτονὶ τὰς μὲν ἐν τοῖς μέλεσι παραχρώσεις βδελυττόμενον καὶ κατηγοροῦντα τοῦ καλοῦ Ἀγάθωνος, ὃν πρῶτον εἰς τραγωδίαν φασὶν ἐμβαλεῖν καὶ ὑπομίξαι τὸ χρωματικόν, ὅτε τοὺς Μυσοὺς ἐδίδασκεν, αὐτὸς δ' ἡμῖν ὁρᾶθ' ὥς ποικίλων χρωμάτων καὶ ἀνθηρῶν τὸ συμπόσιον ἐμπέπληκεν, καὶ τὴν διὰ τῶν ὥτων ἀποκλείει τρυφὴν καὶ ἡδυπάθειαν, ταύτην τὴν κατὰ τὰ ὄμματα καὶ κατὰ τὰς ῥίνας ὥσπερ καθ' ἐτέρας θύρας ἐπεισάγων τῇ ψυχῇ καὶ τὸν στέφανον ἡδονῆς ποιῶν οὐκ εὐσεβείας.»

Harp. (I) μ 30 K. (=205,4s. Dind.)

μέταυλος· Λυσίας ἐν τῇ 'Υπὲρ τοῦ Ἑρατοσθένους φόνου ἀπολογία (1.17). Μέταυλος ἐστὶν ἡ ῥυπαρά λεγομένη αὐλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν· Ἀριστοφάνης Λημνίαις (F 371 K = 387 K-A) καὶ Μένανδρος Θαΐδι (F ~~191~~ 222 K).

Ael.Dion. μ16

μέταυλος· κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα· κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μέσσαυλος.

Eur. Med. 846-852

ΧΟ.[...] πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν
ἢ πόλις ἢ φίλων
πόμπιμός σε χώρα
τὰ παιδολῆτειραν ἔξει,
τὰν οὐχ ὅσιαν μέταυλον;
σκέψαι τεκέων πλαγάν,
σκέψαι φόνον οἶον αἵρηι.

Eur. Alc. 545-550

Αδ.
οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἐστίαν μολεῖν.
ἡγοῦ σὺ τῷιδε δωμάτων ἐξωπίους
ξενῶνας οἷξας τοῖς τ' ἐφ'esτῶσιν φράσον
σίτων παρεῖναι πλῆθος, εὖ δὲ κλήισατε
θύρας μεταύλους· οὐ πρέπει θοινωμένους
κλύειν στεναγμῶν οὐδὲ λυπεῖσθαι ξένους.

Harp. (I) α 263 K. (=66,8s. Dind.)

αὔλειος· ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας, ὡς δηλοῖ Μένανδρος (F ~~592.2~~ 546 K=592 Sandbach).

Men. F 546 K

τοὺς τῆς γαμετῆς ὄρους ὑπερβαίνεις, γύναι / τὴν αὐλίαν· πέρας γὰρ **αὔλειος** θύρα ἐλευθέρῃ γυναικὶ νενόμιστ' οἰκίας.

Ap.Rh. II,202s.

ἐκ δ' ἐλθὼν μέγαροιο καθέζετο γοῦνα βαρυνθεῖς
οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο [...]